

PRYZUĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg fut przyzuje się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: przyzuć.

Zostać włożonym jako obuwie na nogi; przen [na co]: Sámifz Lutheranowie zowią tę Confelſyą Polniſcher Itiffel Polſka ſkornia/ która ſię ná obie nodze przyzuie: bo pod płafzczykiem tey to Confelſyey chowáią ſię w Niemcech Lutheranowie ReszPrz 70.

Formacje współrdzenne: wyzuć, wyzuć się, wyzuwać, wyzuwać się, wzuć, wzuwać, zzuć, zzuwać.

LWil